

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN ANTWERPEN

28 NOVEMBER 2001

Inzake: Openbaar Ministerie

Tegen: Sandra T, Jan G,

BETICHT VAN:

Te Schoten, op 30/03/2001;

De eerste en de tweede:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 1ste, 2de, 1° en 6 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, gewijzigd bij de wet van 12 april 1994, in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het strafwetboek, namelijk hetzij in openbare plaatsen of bijeenkomsten, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij door geschriften die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, aangezet hebben tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit.

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging,

De eerste beklaagde wordt gehoord in persoon.

Op 30 maart 2001 bevond eerste beklaagde zich samen met vrienden in een café te Schoten alwaar tevens een man aanwezig was van Senegalese afkomst .

Deze man werd door haar op een bijzonder brutale manier afgesnauwd, beledigd en bespuwd, waarbij racistische opmerkingen werden geuit;

Zij werd hierin gevolgd door tweede beklaagde, die het bovendien nodig vond toen de groep door de overige cafébezoekers werd buiten gezet, nog een Hitlergroet te brengen;

De houding van beklaagden wekt weerzin op en zette aan tot haat of geweld tegen een medeburger van een andere afkomst, waardoor het algemeen veiligheidsgevoel wordt aangetast;

Beklaagden betoonden geen enkel respect voor de medeburger waardoor ook maatschappelijke democratische waarden werden aangetast, zodat hun houding dan ook streng dient beteugeld te worden ;

De strafmaat is dan ook hieraan aangepast doch houdt ook rekening met de persoon van beklaagden, die ter zitting hun spijt met de gepleegde feiten hebben betoond en die beiden over een blanco strafregister beschikken, zodat de op te leggen gevangenisstraf met uitstel kan verleend worden ;

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen

Rechtdoende op tegenspraak:

VEROORDEELT beklaagden, ieder:

tot een hoofdgevangenisstraf van TWEE MAANDEN en tot een geldboete van VIJFTIG FRANK

Verplicht elke veroordeelde tot het betalen van een bijdrage van 10,- frank en ieder tot de 1/2 van de kosten van het geding belopende op 945,- frank; Verplicht elke veroordeelde tot betaling van een vergoeding van 1.000,- frank, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24.12.1993 de geldboeten 50 frank en de bijdragen van 10 frank vermeerderd worden met 1990 decimes per frank, zodat die geldboeten elk 10.000 frank , en die bijdragen elk 2.000,- frank bedragen;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 15 dagen voor elke geldboete van 50 frank.

Aangezien eerste en tweede veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen, dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf uitgesproken ten laste van eerste en tweede veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden.